

การหาที่เรือแน่นอนที่ดี

ร.อ.ศุภสิทธิ์ คงดี

อาจารย์ฝ่ายศึกษา โรงเรียนนายเรือ

ในการเดินเรือนั้นบางครั้งนักเดินเรืออาจไม่ได้นึกถึงทักษะและความรู้ ในการเดินเรือหลาย ๆ ด้านที่ตนเองมีอยู่มาใช้ประกอบในการหาที่เรือแน่นอน แต่จะใช้ทักษะหรือความรู้ ในการเดินเรือเพียง อย่างใดอย่างหนึ่งในการหาที่เรือแน่นอน การที่จะได้ตำบลที่เรือแน่นอนที่มีความถูกต้องนั้น ผู้นำเรือ จะต้องรวบรวมทักษะและความรู้ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเดินเรือมาใช้ในการหาที่เรือแน่นอน อย่างไรก็ตามไม่ใช่เพียงว่าการรวบรวมทักษะและวิธีการเข้าด้วยกันแล้วจะทำให้ได้ที่เรือที่ถูกต้อง แต่จะต้องมีการเชื่อมโยงและการประเมินสถานการณ์ของข้อมูลที่มีอยู่อย่างเต็มที่ สำหรับบทความนี้จะกล่าวถึง วิธีการหาที่เรือโดยสรุปและการเชื่อมโยงข้อมูลของแต่ละวิธีเข้าด้วยกัน สำหรับรายละเอียดในการหาที่ เรือนั้นผู้ที่สนใจสามารถหาอ่านได้จากหนังสือเดินเรือทั่วไป

เป็นสิ่งที่ค่อนข้างยากที่จะระบุเวลาเมื่อได้ที่เรือแน่นอน ซึ่งไม่ใช่ละติจูดและ ลองจิจูดที่ได้จาก ระบบการหาตำบลที่เรือด้วยดาวเทียม GPS ก่อนที่จะมีระบบการหาตำบลที่เรือด้วยดาวเทียมเกิดขึ้น นักเดินเรือพยายามที่จะพล็อตที่เรือโดยใช้เส้นผลต่างของเวลาจากระบบ LORAN เพื่อหาเส้นตัดกันที่ดี ที่สุด แล้วเปลี่ยนมาเป็นละติจูด ลองจิจูด แต่ในปัจจุบันนี้แทบไม่มีใครมองย้อนกลับไปใช้วิธีการเดิมๆ นั้น เลย เป็นสิ่งที่จำเป็นโดยเฉพาะนักเดินเรือที่ดีจะต้องไม่เชื่อข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งข้อมูลเพียงแหล่ง เดียว ดังนั้นเพื่อที่จะได้ตำบลที่เรือแน่นอนที่ดี นักเดินเรือควรที่จะพิจารณาสิ่งเหล่านี้มาประกอบในการ หาที่เรือแน่นอนด้วย เพื่อเพิ่มความถูกต้องให้กับที่เรือแน่นอนที่ได้

เครื่องหยั่งน้ำ

โดยส่วนใหญ่แล้วนักเดินเรือจะมองข้ามเครื่องหยั่งน้ำ ถ้าเรือยังไม่เข้าใกล้เขตน้ำตื้น ในแผนที่ เดินเรือจะมีเลขน้ำแสดงไว้เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการเดินเรือ การใช้ค่าความลึกน้ำที่ได้จากเครื่องหยั่ง น้ำร่วมกับข้อมูลที่ได้จากวิธีอื่น ๆ เช่น การแบร์ริงโดยใช้เข็มทิศ หรือระยะทางจากเรดาร์ จะทำให้ได้ข้อ แตกต่างระหว่างความแน่นอนกับการคาดคะเนของตำบลที่เรือที่ได้ และจะเป็นประโยชน์อย่างมากใน สถานการณ์ เดินเรือชายฝั่งซึ่งมีเส้นความลึกน้ำที่แสดงอยู่บนแผนที่เดินเรือ ใช้เวลาเพียงเสี้ยววินาที ใน การอ่านค่าความลึกน้ำจากเครื่องหยั่งน้ำ ในขณะที่ทำการแบร์ริง (ได้เส้นตำบลที่) หรือในขณะที่ทำการวัด ระยะจากเรดาร์ แล้วนำข้อมูลที่นำมาประกอบกันเป็นที่เรือแน่นอน

การแปริ่งโดยใช้เข็มทิศ

สิ่งที่ดีที่สุดของการแปริ่งโดยใช้เข็มทิศก็คือ เป็นการบังคับให้นักเดินเรือต้องออกมานอกสะพานเดินเรือซึ่งจะทำให้ได้เห็นว่าเกิดอะไรขึ้นบ้างรอบ ๆ ตัวเรือ สำหรับการแปริ่งโดยใช้เข็มทิศ จะต้องตรวจสอบแผนที่เดินเรือเป็นอันดับแรกเพื่อหาที่หมายที่เด่นชัด เพื่อใช้ในการแปริ่ง ตลอดเส้นทางเดินเรือโดยการทำเครื่องหมายไว้บนแผนที่เดินเรือ เพื่อช่วยในการพล็อตต่อไป ถ้าต้องแปริ่งที่หมายหลายแห่ง จำไว้ว่า จะต้องแปริ่งที่หมายที่เปลี่ยนเร็วก่อนเสมอ เลือกที่หมายซึ่งทำให้เส้นดำบลที่ ตัดกันแล้วให้ที่เรือที่ดีที่สุด และถ้าเป็นไปได้ให้แปริ่งสามที่หมายหรือมากกว่า เพื่อที่จะเลือกเส้นดำบลที่ ให้ที่เรือที่ดีที่สุด การลากเส้นดำบลที่ บนแผนที่ให้กดด้วยดินสอเพียงเบา ๆ และอย่าให้ยาวเกินความจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องระมัดระวัง อย่าลากผ่านสัญลักษณ์เครื่องหมายทางเรือที่สำคัญในแผนที่ ทุก ๆ เส้นควรจะต้องลงเวลากำกับทุกครั้งที่พล็อต เส้นที่ไม่มีเวลากำกับจะทำให้สับสน และก่อให้เกิดความผิดพลาดได้ ทำการแปริ่งอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความรู้สึกมั่นใจกับที่เรือแน่นอนที่ได้ แล้วพล็อตที่เรือที่ได้เปรียบเทียบกับที่เรือที่ได้จากระบบการหาตำแหน่งที่เรือด้วยดาวเทียม GPS เพื่อเพิ่มความมั่นใจและตรวจสอบความแม่นยำที่เราทำได้

การหาระยะระหว่างเรือกับที่หมายด้วยเครื่องเรดาร์

ถ้าบนเรือได้ติดตั้งเครื่องเรดาร์ไว้ จะต้องเรียนรู้ในการหาระยะทางให้ได้เร็วที่สุดโดยใช้เครื่องเรดาร์ช่วย ซึ่งคล้ายกับการแปริ่งโดยใช้เข็มทิศ จะต้องดูแผนที่เดินเรือก่อนเพื่อหาที่หมายที่เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์จากเรดาร์ และจะต้องจำไว้ว่าหาดทรายและบริเวณป่าพุ่มตามแนวชายฝั่ง เป็นที่หมายที่ไม่ดีพอสำหรับการใช้เรดาร์ เพราะสัญญาณจากเรดาร์ จะข้ามไปบนฝั่งก่อนแล้วจึงจะสะท้อนกลับมาทำให้ระยะทางที่ได้ไม่ถูกต้อง ดังนั้นจะต้องเลือกที่หมายที่สะท้อนสัญญาณได้ดี เช่น หินขนาดใหญ่ สิ่งก่อสร้าง กระจังไฟ เป็นต้น ถ้ารู้ระยะห่างจากที่หมายถึงเรือแล้ว เรือจะอยู่ที่จุดใดจุดหนึ่งบนส่วนโค้งของวงกลม ซึ่งมีที่หมายนั้นเป็นจุดศูนย์กลาง ด้วยความยาวรัศมีเท่ากับระยะห่างจากที่หมายถึงเรือ ถ้าเป็นไปได้ให้ใช้ระยะจากเรดาร์ร่วมกับแปริ่งโดยใช้เข็มทิศ หรือใช้หลาย ๆ ระยะจากวิธีการอื่น ๆ แทนที่จะใช้เฉพาะแปริ่งจากเรดาร์อย่างเดียว การฝึกหัดวิธีการใช้เรดาร์ และการ พล็อต จะช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ และเป็นการเพิ่มทักษะอีกด้วย

สถานีแปริ่งวิทยุหาทิศ

เครื่องช่วยการเดินเรือที่มีประโยชน์ที่สุดคือสถานีแปริ่งวิทยุหาทิศ ซึ่งจะรับสัญญาณได้ทุกขณะ แม้ว่าจะมีหมอก ขณะที่นำเรือฝ่าหมอกเข้าไปใกล้ชายฝั่ง จะต้องส่งวิทยุให้สถานีแปริ่งวิทยุ ซึ่งสามารถ

ส่งสัญญาณให้ได้ในบริเวณใกล้เคียงนั้นมากกว่า ๑ สถานีขึ้นไป แบริ่งของสถานีวิทยุอย่างน้อยสองสถานี ทำให้สามารถกำหนดตำบลที่เรือได้อย่างแน่นอนและต่อเนื่องกันไป

เมื่อเราพล็อตตำบลที่เรือซึ่งได้จาก ระบบการหาตำบลที่เรือด้วยดาวเทียม GPS แล้วตรวจสอบความลึกของพื้นท้องทะเลด้วยเครื่องหยั่งน้ำในบริเวณที่เรือที่ได้ ดูว่าที่เรือกับความลึกน้ำนั้นสอดคล้องกันหรือไม่ หรือไม่ก็ลองตรวจจากการแบริ่งที่หมายทางทิศเหนือก่อนที่จะสังเขิมไปตาม ระบบการหาตำบลที่เรือด้วยดาวเทียม GPS สำหรับช่องทางเดินเรือที่หนาแน่น การหาที่เรือโดยการแบริ่งที่หมายทางทิศเหนือ อาจให้ค่าความถูกต้องสูงกว่าที่เรือที่ได้จาก ระบบการหาตำบลที่เรือด้วยดาวเทียม GPS ยกเว้นถ้ามีระบบ DGPS ติดตั้ง ในเวลากลางคืนถึงแม้ว่าจะเปิดเรดาร์ แต่ก็ควรที่จะให้ยามตรวจการณ์ยืนยันแสงไฟที่เห็นว่าเป็นอะไร เพื่อที่จะได้ยืนยันกับสิ่งที่ปรากฏอยู่ในเรดาร์ได้ ทุก ๆ คนที่ทำหน้าที่ในการเดินเรือ ควรจะต้องมีความสามารถเพียงพอที่จะระบุแสงไฟที่มองเห็นให้ได้ จะเห็นได้ว่ามีทางเลือกมากมายในการหาที่เรือ ดังนั้นการเรียนรู้ที่จะใช้ประโยชน์จากเครื่องมือที่มีอยู่ในเรือทั้งหมด จะทำให้เพิ่มความมั่นใจให้กับผู้นำเรือเอง และลูกเรือทั้งหมด อีกทั้งยังเพิ่มความปลอดภัยให้กับเรืออีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

จรินทร์ บุญเหมาะ , นาวาเอก. **เดินเรือ**. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์ก่อสร้างแผนที่ กรมอุทกศาสตร์.